

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 39553

гр. София, 27.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в закрито заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **12424** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 155 ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Образувано е по искане на К. П.,ЕГН [ЕГН],чрез адв.М., съдебен адрес: [населено място], [улица] ет.2 за спиране предварителното изпълнение на Решение № 225р40923 от 13.11.2025г. на началника на 01РУ,СДВР с което е отнето разрешение № 20150159621 за носене,съхранение и употреба на бойни и ловни оръжия.

В подкрепа на искането си, съвсем лаконично жалбоподателят твърди,че е военен и ловец и незаконосъобразно му е отето личното оръжие за самоотбрана,както и му е отнета възможността да упражнява законноти си хоби да ходи на лов.

Като съобрази твърденията на жалбоподателя съдът приема искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК за неоснователно.

Предварителното изпълнение на акта е допуснато по силата на изричната норма на чл.155 ал.2 от ЗОБВВПИ.

Специалният закон не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на решението,респ. приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

В този смисъл и противно на твърденията на жалбоподателя – евентуалната незаконосъобразност на акта не е основание за спиране предварителното му изпълнение.

С още по-голяма категоричност следва да се приеме, че засягане възможността за упражняване на „законното хоби“ на лицето да „ходи на лов“ би могло да представлява значителна или труднопоправима вреда. Законодателят е допуснал предварително изпълнение на тази категория актове отчитайки сериозността на обществените отношения които следва да бъдат охранявани до разрешаване спора за законосъобразност на акта и спрямо тях е непротивопоставим интересът от упражняването на спортни,рекреационни и всакакъв род забавни дейности под формата на хоби. Третото твърдение – отнемане възможността за самоотбрана практически е недоказано, доколкото изобщо липсват твърдения за необходимост от самоотбрана на лицето, които твърдения,впрочем следва да бъдат достатъчно ясно обосновани и доказани.

Жалбоподателят нито посочва конкретни вреди, нито техният вид и значителност,така,че същите да излезнат отвъд категорията – твърдение и да придобият противопоставима на общественият интерес вероятност,така,че съдът да осъществи анализ в детайли.

Законодателят, в текста на чл.166 ал.2 АПК е въвел като единствено условие – възможността предварителното изпълнение на акта да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. И тази вреда следва да бъде доказана, както като вероятност за настъпване /в т.ч. предварителното изпълнение на акта да е единствен неин причинител/, така и като тежест – значимост и трудна поправимост. Настоящото искане не съдържа доказателства и твърдения позволяващи на съдът да приложи разпоредбата,поради което и същото следва да се остави без уважение като неоснователно.

С оглед изложеното процесното искане се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес,обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК искането следва да се отхвърли. ,

Поради това, Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. П.,ЕГН [ЕГН] за спиране предварителното изпълнение на Решение № 225р40923 от 13.11.2025г. на началника на 01РУ,СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: